

ἐνθ' δὲ μαίνεται ἤγλα ὁ φλογερὸς ἀνάρτης
καὶ ὁ Ζουλοῦμης προχωρεῖ ἄστυ βουλευτὴν τῆς Ἀρτης
κί' ἀμέσως κἀβει τὸν πολὺν τοῦ Καραπάνου βήχα
καὶ ἀπειλεῖ ὅσα γένεα του νὰ μὴν ἀφήσῃ τρήχα,
κί' ἂν τοῦ Ζουλοῦμης μερικὸ ἂν ἔκοβαν τὴν φόρα
ὁ Καραπάνος ὁ πτωχὸς δὲν θάχε τρήχα τῶρα,
καὶ εἰχως γένεα ἠδὲλεπες κί' αὐτὸν τὸν κακομοῖρην
ἴστυ κοριτσιὸ του τὴ χαρὰ, ποῦ ἦταν πανηγύρι.
'Ἄλλ' εἰς τὸ βήμα γίνεται δεινὸς ἀγὼν ἀκόμα,
καθὼς περὶ τοῦ Αἰαντος τὸ γιγαντιῶδες σῶμα,
καὶ ἐνθυσοῦμαι δὲ αὐτὸν τὸν πόλεμον πολλὰκις ...
ἴστυν Κοσσονάκον προχωρεῖ ὁ εἰς Πετροπούλακις
κί' ὁ εἰς τοῦ ἄλλου ἀντικρὸ ὀρθοῦται λυσσαλέος
καθὼς ὁ Ἐκτωρ ὁ ἴστυσὸς κατὰ τοῦ Ἀχιλλέως,
κί' ἐνθ' μπαροῦται δυνατὸ ἀπὸ παντοῦ μυρζίει
ὁ Θεοτόκης μὲ καλὸ τοῦς μαχητὰς χωρῖζει,
ἀνήρ ἐγκρόπτων εἰς θερμὴν κί' ἐρωπίσσαν φρίκην
τοῦ Κάλχαντος τὸ ἔμπειρον, τοῦ Νέστορος τὴν κρίσιν.
Δίδιτ' ἂν κί' ἔκειν' οἱ θεοὶ ἐπιμένοντο ὅσα χερίχα
τότε δὴ τότε θάθβαιναν πιστόλια καὶ μαχαίριχα
κί' ἀμέσως θὰ ἐγένετο τὸ βήμα χασακιῶ
κί' ἐγὼ ἠρώων ἀζήματα θὰ ἔτρεχα νὰ πιῶ.
Π. Ὡ φρέκη φρέκης !

Φ. Κί' ὁ Πλακάς ἀγρίφηε συνάμα
καὶ σὴν νὰ μοῦ ἐφάνηκε πὸς ἀστραφὴ μὴ κίμα,
κί' ἐνθ' ἀντήχουν τῆς Βουλῆς τὰ πέριχα καὶ οἱ θόλοι
ἐπαρφεύσκωσα κί' ἐγὼ καὶ βγαζῶ τὸ πιστόλι,
καὶ τοῦ Ρικῆκη, Περικλή, σμιῶδεψα τὴ σκούφια,
μὲ κάνει τσάφ ἢ πιστολιὰ κί' ἐπῆγε εἰς τὰ κούφια.
Μαχόμενον ἐκτύπας τὸν ἕνα κί' ἄλλον βλάμην
στήθος πρὸς στήθος, Περικλή, παλάμην πρὸς παλάμην,
μαγκούραις, στόκι, δίκανα, λακτίσματα, σπρωξίδια,
φτυσίματα καὶ φάσκια καὶ κλασικὰ βρισίδια,
φτοῦ ! νὰ χαθῆς, βρωμόσκυλο, φτοῦ σου καὶ σὺ, γουροῦνι,
κί' ὁ Πρέεδρος Ἀδερηνὸς ἐκτύπα τὸ κουδοῦνι
κί' ἀναθεμάτιζε κί' αὐτὸς μὲς ἴστυ καυγὰ τὸ βρόντο
σὴν νάχε χάσει στὰ χαρτὰ πολλὸ μεγάλο πόντο.
Μὰ κί' ἢ Ροζοῦ ἐξώρμησε μ' ἕνα μακρὸ στυλέτο
καὶ πάλι τὸ πιστόλι μου φορέσῃ, Περικλέτο,
καὶ σημαθεῖω τῆς Ροζοῦς τὰ καταρὰ τσουλοῦφια,
ἀλλὰ κί' ἔκειν' ἢ πιστολιὰ ἐπῆγε εἰς τὰ κούφια.
'Ἐνθ' δὲ τρέμων ἔστεκε ὁ ἐν τοῖς ἴστυς πρῶτος
ἀπὸ τὴν φόβου μοῦρφη δυσδονομὸς τῆς κρῆτος,
κί' ἐνόμισαν, βρὲ Περικλή, πὸς ἔπεσε πιστόλι
καὶ φεύγουν μὲ τὰ τέσσερα οἱ πολεμάρχοι ἴσοι,
τὰ παλληκάρια τῆς Φακῆς καὶ τῆς Περιφερείας,
ποῦ ἐμαχίσθησαν δεινῶς ὑπὲρ ἐλευθερίας.

'Ἄλλ' ὅμως φοβηθεῖς κί' ἐγὼ τὸν κρῆτον μου αὐτὸν
λάσφη εὐθὺς τὸ ἔκοβα μετὰ τῶν βουλευτῶν,
κί' οὔτε σταγμὴν δὲν ἔπευα νὰ κίνω τὸ σταυρὸ μου
κί' ἄμα ἴστυ στερῆμα ἔπεσα μ' ἐφάνη ἴστυν μου
πὸς ἴστυ Βουλὴν ἐγένετο ἀγὼν ἐκ τοῦ συστάθην,
πολλὰ δὲ ἴστυμοι ψυχαὶ κατέρχοντο ἴστυν Ἄδην,
κί' ἐπυροβόλου παμπόλλοι ἀπὸ τὰ θεωρεῖα
κί' ἐγὼ καὶ σὺ καὶ ἢ Ροζοῦ καὶ καθεμιὰ κυρία,
καὶ γαταγάνια ἴγῆμανε καὶ πάλιας καὶ μαχαίραις
καὶ ἴσοι κατεσφάγησαν τοῦ ἔθνος οἱ πατέρες,
καὶ χιλιοὶ τραμπουκίρηδες ἐμπίηκαν ἐκεῖ πέρα
καὶ τῶν πατέρων τῆς Βουλῆς ἐπῆραν τὸν πᾶρα,
ἐταν δὲ πλῆεν ἀπ' αὐτοῦς δὲν ἔμεινε ρουθοῦνι
ὁ Πρέεδρος ἐσημῆνε πενθίμως τὸ κουδοῦνι
καὶ ἴλθαν ἐξαπτέρυγα, παπάδες, φανοκρόρι,
καὶ ἀμαζ' ἐπερίμεναν ἀπ' ἐξῶ νεκροφόροι,
καὶ τὸ ἐθα τελευταί νὰ γίνῃ ἐξαισία,
καὶ ἴσοι ἐκηδεύθησαν δαπάνη δημοσίε,
ἐγὼ δὲ ἀπελπίς θρηγῶν τὰ στέρη μου ἐκτύπων
καὶ λόγῳ ἐπιτάξιον εἰς τοῦς θανάτους εἶπον
καὶ πρὸς τελεσιῶσι ἔγυνησαν κί' ἴλθα νὰ φάω ὕλο...
Π. Ὁ τρῶμος μὲ παρέλυσε, τῆς τρῆς ἴστυ ἄλλο φύλλο.

Πρὸς τὸ κοινὸν τῶν Ἀθηνῶν.

Κί' ἄλλον Ρωμῆ ὁ μὲ ἀρετὰ περίεργα γεμάτο
θὰ βγάλο τὴν Κυριακὴν καὶ δεχί τὸ Σαββάτο.

Καὶ ὀλίγαι ποιητικαί, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελιαί.

Τοῦ Παππαγεωργίου λαμπρὰ Γραμματικῆ
τῆς γλώσσης τῆς Ἀρχαίας μετὰ Συντακτικῶν...
πολύς ἀρχαῖος πλοῦτος εὐρίσκειται κί' ἐκεῖ
κί' ἢ δυόμιον δραχμῆσι σας δὲν πάνε τοῦ κακοῦ.
'Ἐκδοσις πρῶτημὴν πρὸς χρῆσιν τῶν Σχολείων...
πωλεῖται ἴστυ Ἐστίας τὸ βιβλιοπωλεῖον.

Φωκὸλ, γραβῆταις διαλεκταῖς, διάφορα καπέλα
τοῦ Δίνκων, Μπένετες καὶ Λαβῆλ, ποῦ εἶναι μὴ τρέλλα,
ρεπούμπλικιας ἀνάμικαις, μπατσούνια, μανικέτια,
στολιδία ἴσοι τῶν εἰδῶν καὶ ἄλλα καμπαέτια,
ἴσοι τῆς ὄρας πράγματα καὶ ἀλθῆσις ὄρατα,
πωλοῦνται εἰς τὸ μαγαζὶ Βασιλῆ τοῦ Κασοῦνι,
ὅπου εὐρίσκειται κοντὰ εἰς τὴν Καπνικαρία,
κί' ἂς τρέψῃ μὲ τὰ τέσσερα τὸ κάθε κουφαιδοῦνι.

Ὁ Ρωμῆος γνωστὸν ὅς κίμα — πὸς ἴστυ σπητὶ μου ἀνέφῃ.
στὴν Νεάπολιν ἀνάω, — κί' ἀπὸ τοῦδε συνοραεῖ
μὲ Σενδοχέτον Σοῦνη, — θαῶ ἴστυ λάδι, τρεῖς ἴστυ ἔιδι,

μὲ Χημειον, μὲ μὰ μάνδρα, — μὲ μεγάλ' οἰκοδομῆ,
καὶ μὰ χίχα δίχως ἀνδρα, — ποῦταν ἄλλοτε μαμμη.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου «Κορίνη» τῆς καλῆς, — ὁδὸς τοῦ Προαστείου, κοινορτὸς πολὺς.